

[Merete Bjørn Haussen.]

Men jeg finder det også rimeligt at understrege, at udvalgsarbejdet har vist, at vi ikke på alle områder har forudsætningerne helt i orden for at fremskaffe øgede bevillinger. Der er først og fremmest det afsnit i udvalgets betænkning, der peger på, at vi på længere sigt må nå frem til, at der også lokalt ydes tilskud til teatervirksomhed.

På torsdag, forstår jeg, vil kulturministeren på et møde i Holstebro tage initiativ til de forhandlinger, der må komme med primær- og amtskommunerne om byrdefordelingen på det kulturpolitiske område mellem stat og kommune. Jeg fremhævede ved første behandling venstres ønske om at udnytte kommunalreformens forudsætninger for en mere decentraliseret kulturpolitik i de kommende år. Jeg håber, det for teatrets vedkommende bliver muligt at nå frem til nye principafgørelser i forbindelse med teaterlovens revision om 3 år.

For landsdelsscenernes vedkommende når vi ved denne revision frem til en afklaring, sådan at tilskudsbyrden deles mellem amtskommune og stat. Der er her grund til at fremhæve den enighed, der er i udvalget om at vedstå de særlige kulturelle forpligtelser i grænselandet gennem den højere tilskudsprocent, som staten er parat til at yde til en kommende sønderjysk landsdelscene. Jeg håber, at de lokale forudsætninger i Sønderjylland for forhandlinger om denne scenes begyndende oprettelse snart er til stede.

Men det har unægtelig også på teaterområdet voldt vanskeligheder, at kommunalreformen endnu ikke er ført igennem for det store hovedstadsområdes vedkommende. Da vi begyndte at arbejde med denne lov, så det ud til, at de tre københavnske privatteatre og deres vanskelige situation helt skulle dominere debatten. Udvalgsarbejdet har vist, at så enkel er problemstillingen ikke. Vi har grund til at være tilfreds med, at de fleste af de problemer, vi har mødt i arbejdet, er vækstproblemer, spørgsmål om at finde veje og midler til at kunne imødekomme og tilfredsstillende voksende behov og stigende interesse på dette område. Udvalgsarbejdet har også bragt det rigtige perspektiv ind i billedet af de tre privatteatres situation, at det ikke alene kan være statens opgave at klare deres økonomiske vanskelig-

heder, men at kommunerne må med ind i billedet. De forhandlinger, som kulturministeren nu har indledt med Københavns og Frederiksberg kommuner med henblik på at skaffe tilskud svarende til dem, som lovrevisionen nu tilbyder, viser, at spørgsmålet om den nødvendige teaterstøtte ikke vedblivende kan være et rent statsligt anliggende, men må fremtidsafklares gennem et samspil mellem statslige og kommunale myndigheder.

I betænkningen er der tilslutning til, at kulturministeren ud over denne første hjælpeordning undersøger mulighederne for en mere langsigtet ordning. I overvejelserne vil her indgå, at man prøver at nå frem til at dække en fast procentdel af et godkendt standardbudgets udgifter. Jeg vil gerne henvende mig til ministeren, at der i hans undersøgelser af en mere langsigtet ordning indgår en nøje overvejelse af de strukturforandringer, som også teaterlivet sammen med resten af samfundet undergår i disse år.

Jeg fremhævede ved første behandling, at formålet med den offentlige teaterstøtte er at give de fleste mulige mennesker et tilbud om at kunne opleve teatrets kunst direkte. Jeg føler mig temmelig overbevist om, at skal denne målsætning nås, kan vi heller ikke i al fremtid være bundet af de eksisterende teaterbygningers geografiske beliggenhed. Det kan meget vel vise sig, at hverken den placering eller den indretning, vi kender i dag, er den mest hensigtsmæssige for publikum og dermed den mest økonomiske for teatret og det offentlige.

Også på teatrets område må vi gøre alt for, at den offentlige støtte ikke hæmmer, men snarere understøtter en nødvendig strukturforandring. Jeg håber derfor, at ministerens langsigtede overvejelser i denne situation både vil få ham til at tænke i baner, der rækker ud over Vester- og Nørrebro og ind i hele det store hovedstadsområde, hvor teatrets publikum jo bor, og få ham til at tænke i baner, der sigter mod at fremme teatermulighederne mere ligeligt over hele landet. Vi har i udvalgsarbejdet fået et opløftende indblik i den levende baggrund, der er for en sådan udvikling.

Jeg vil gerne fremhæve noget andet principielt vigtigt, der er afklaret gennem udvalgsarbejdet, nemlig nødvendigheden af samarbejde og koordinering i formidlingsar-